

Pjesnički kutak

Selman Repišti

STILSKE VJEŽBE U POEZIJI¹

(po uzoru na »Stilske vježbe« Raymonda Queneaua)

ELEGIČNO

Sivilo se davno nad njegove dane nadvilo,
sablasno vrelo sjete u sjećanje mu se sjatilo,
kao svijeća na vjetru, on se ugasio,
»Umro sam živ«, na kraju se oglasio.

Sa pospanim umorom u očima mutnim,
bolećivo je, milostinju rukama krupnim,
tražio od nasumičnog prolaznika,
zauzvrat dobijajući zgražanje nebitnog, užurbanog lika.

Ne zna mu se ni grob, ni grobnica,
cijeli svijet mu bijaše pozornica,
sahranu je sebi prostodušno priredio,
posljednji čas, bijedno, sam sebi odredio.

---

¹ Eksperimentalna lirika, nastala na osnovu jezično-poetskih varijacija na opisivanje istog prizora (»Prosjak koji je umro kraj kontejnera«).

APOSTROFIČNO

Neznani brate,
Žrtvo skaradne današnjice!
Možda si mogao imati sutra,
ugodne noći i zrela jutra...

Ogledalu savjesti bjelosvjetske,
Kosmopolito odabrani!
Znaj! Bolje si zaslužio
I svojim krstom sve si nas zadužio.

OLFAKTIVNO

Miris amonijaka svježim zrakom se širi,
mokraćom natopljena zemlja je svježa,
jorgovan što vjetar nosi, koji bezdušno i lijeno piri,
zatim neka nota, teška, trula, teža.

K'o razbijena jaja što sumporom vonjaju,
komora gasna najednom se stvara,
nozdrve o miomirisu neprestano sanjaju,
dok izdah smetljija atmosferu para.